

Gozd pa zaradi tega posebno dobrodejno vpliva, ker v gozdnih krajih ne gre le rajši dež, temveč gre veliko enakomerneje. Ploh in nalivov ni, kateri v drugih krajih napravijo toliko škode. Za to se ne more dovolj priporočati, da je treba varovati gozde. Gozd brani tudi okolično prevelike suše.

V sredi prejšnjega stoletja je v Gorenjem Egiptu precej pogostem dež šel, ko so pa Arabci posekali drevesa ob Nilu, so se travniki posušili. V Aleksandriji pa sedaj dežuje na leto po 40 dnij, ko je Mehmed Ali dal zasediti pavalna drevesa, poprej niso imeli dežja skoro nikoli. Libanon je bil znan po svojih velicah cedrah. Sedaj je pa tako suho, da ni moč več novih nasaditi, ko so prejšnje iztrebili.

(Dalje sledi.)

Kmetijske raznoterosti.

Akacija kot krmska rastlina. Znano je, da ima akacija jako tečno listje, katero živina jako rada je. To listje je bolj redilno in lažje prebavljivo nego detelja. Ker to drevo ne zahteva dobre zemlje, se priporoča z akacijami zasediti suha, peščena rebra in druge suhe kraje, kjer druga drevesa že ne marajo rasti.

Drevesne rane po toči. Veje, katere je toča polomila, le odreži. Luba pa ne obrezuj, ker z obrezovanjem bi rano le še povečal. Take rane s čim namaži, pa se bodo zarasle. Takim drevesom je poleg tega treba dobro gnojiti.

Poučni in zabavni del.

Delovanje možkih podružnic družbe sv. Cirila in Metoda soseben v preteklem l. 1893.

Lepa je slovenska zemlja; divne pokrajine se raz prostirajo od bregov bistre Soče tja do vinorodnih goric na zelenem Štirnem. Bogate so slovenske dežele; v zemskem osrčju hranijo zaklade in se razprostirajo do adrijanskega morja. Slavna je slovenska domovina; naši pradedje so odbijali napade krutih Turkov in so varovali evropske narode, da so se mirno razvijali in napredovali v omiki. Teda — mnogo lepih krajev ob Soči in Dravi je skoro potujčenih; naša zemlja, naša obrt bogati tujca, in da bi si utrdil, kar si je po krivici prisvojil, lotil se je naše dece, upa in nade prihodnosti, in jo hoče z dvojnim, dobro uravnanim in bogatim društvom iztrgati slovenski materi, vzeti jej milo materinščino in ž njo vred sv. vero. Krvaveti mora srce pravemu rodoljubi, premišljajočemu vse to. In kateri rodoljub bi o tem ne razmišljeval, koga bi to ne bolelo? Da, razmišljevali so rodoljubi o tem in ustanovili — družbo sv. Cirila in Metoda, — da bi vsaj nekoliko zaježila tuji naval. Pod pokroviteljstvom sv. bratov naj bi požrtvovalni rodoljubi vzdrževali v obmejnih krajih šole kot zavetišča potujčevanju izpostavljene dece.

V družbi sv. Cirila in Metoda združeni rodoljubi vrše že deveto leto to domovinsko dolžnost. Blizu 130 hčerk — možkih in ženskih podružnic — pomaga materi, glavni družbi, vzgajati zapuščeno slovensko deco. Ženske podružnice so mlajše, a vrlo tekmujejo z možkimi, ki so starejše in številnejše. Vsaka izmed

njih je bila zasnovana z velikim naudušenjem. Zanimalo pa bo vse rodoljube, kako možke podružnice napredujejo, in vsakega domorodca gotovo mika zvedeti, kako bi lahko še bolj uspešno delovale.

Bela Ljubljana je naravno središče slovenskim pokrajinam; v Ljubljano z zaupanjem gledajo tudi obmejni Slovenci, ki so v skrbeh za svojo deco. Ljubljana mora torej največ naudušenja imeti za vsako narodno stvar. Družba sv. Cirila in Metoda ima tri možke podružnice v stolnem mestu. Vse tri so živahno delavne. Šentpeterska (prvomestnik vč. g. župnik M. Malenšek) prireja zanimiva zborovanja in shode, kjer nabere mnogo novcev za družbine namene; „Prva ljubljanska“ (prvomestnik g. notar I. Gogola) podpira z bogatimi prispevki glavno družbo, ker pobira odkupnino od novoletnih voščil v korist družbi pri udih, zbira Ciril-Metodijski dar, i. t. d.; živahno deluje zlasti zadnji čas Št. jakobsko-trnovska (prvomestnik dr. Fr. Papež) in vrlo tekmuje s svojima sestrama. Vrlo dobro vspeva tudi podružnica v Šiški pod prvomestništvom g. J. Matjana. Sicer je na Kranjskem najbolj delavna litijska podružnica (prvomestnik vč. g. Jernej Zupančič), ki je središče duševnega gibanja v prijaznem tamošnjem trgu in glede prispevkov sorazmerno nadkriljuje vse druge. Z bogatimi prispevki se nadalje ponašajo neutrudno delavne podružnice: Idrijska (prvomestnik g. učitelj A. Novak), kameniška (prvomestnik g. mestni župan J. Močnik); kranjska (prvomestnik g. veletržec V. Majdič); loško-potoška (prvomestnik vč. g. župn. uprav. A. Morè); novomeška (prvomestnik g. tiskar J. Krajec); pivška (prvomestnik vč. g. kurat J. Zupan); poljanska (prvomestnik vč. g. župnik J. Ramôveš); postojinska (prvomestnik g. nadžupan M. Vičič); staro-tržka (prvomestnik g. trgovec Fr. Peče); zatičiško-višnjegorska (prvomestnik vč. g. župnik Jakob Razpotnik) i. t. d., ki so nam marsikatero leto doposlale nad 100 gold. letnine. Vedno jednako živahno delavne so nadalje podružnice: Brdska (prvomestnik vč. g. župnik I. Vrhovnik); cerkljanska na Gorenjskem (prvomestnik g. nadučitelj A. Vavken); črnomeljska (prvomestnik g. učitelj Fr. Šetina); kostanjeviška (prvomestnik g. notar A. Hudovernik); krška (prvomestnik g. dr. J. Mencinger); metliška (prvomestnik preč. g. dekan A. Aleš); mokronoška (prvomestnik vč. g. župnik J. Vrant); radovljiška (prvomestnik g. nadučitelj And. Gerčar); premska (prvomestnik vč. g. župnik N. Križaj); ribniška; selška na Gorenjskem (prvomestnik g. Fr. Šlibar); senožeška (prvomestnik vč. g. župnik I. Okorn); škofje-loška (prvomestnik g. B. Mohar); trnovska (prvomestnik preč. g. dekan J. Vesel); vipavska (prvomestnik preč. g. dekan M. Erjavec); vrhniška; zagorska (prvomestnik g. veleposestnik M. Medved); železniška (prvomestnik vč. g. župnik J. Mrak); žužemberška (prvomestnik g. sodnik Štucelj) i. t. d. — Mnoge podružnice so postale pokroviteljice kot kranjska, loško-potoška, pivška, šišenska, i. t. d., druge so vpisale domače župnije kot pokroviteljice, n. pr. podružnica v Zagorji, v Cerkljah na Gorenjskem, v Višnji gori i. t. d. Veliko število že dosedaj navedenih podružnic kaže, da je zanimanje za družbo sv. Cirila in Metoda na Kranjskem vsesplošno. Zlasti je na Gorenjskem mnogo podružnic, tako n. pr. v radovljiškem okraju 4, namreč razven uže imenovane radovljiške so še na Bledu pod prvomestništvom preč. g. dekana J. Razboršeka, v Gorenji Dolini in jedna za Kropo-Kameno-Gorico-Dobravo pod prvomestništvom vč. g. župnika V. Aljančiča.